

ΟΙ ΣΠΑΡΑΓΜΟΙ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΥΠΟ ΧΑΡΗ ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Ποιά ήταν ἡ μαθητρία πού διεκρίνε μέσα στο σκατάδι, μπρος στο καθάριο, ὁ κ. Πελοπίδας;

Ἐξέλεσε πρώτη τὴν ἑξέτασε αὐτὸ τὸν ἴδιο. Ὁ κ. Πελοπίδας διεκρίνε λεπτομερῶς τὸ γράβι πού συνέβη τὴν ταχυγράφη αὐτῆς νύχτα. Πῶς ἄκουσε τὰ ψευδοματὰ τῆς Ρόζας καὶ τῆς μαθητρίας πού τὴ βοήθησε νὰ φύγῃ καὶ πῶς κατέβη σιγά—σιγά γάτο....

Μὲ ἄλλοιμονο τὴν ἔβαθε!..

Ἄν δὲν εἶχε ἐκείνη τὴ διαβολοειμένη μεροπία, θὰ μπορούσε νὰ διηγεῖται τὴν συντομία τῆς Λαμπιρῆ. Μὰ εἶται μωφ καὶ γρησμενός, πού νὰ διακρίνῃ τί γινότανε μέσα στο θεσκατόαδο τῆς βουζερῆς αὐτῆς νύχτας!..

Ἐτοί ὁ κ. Πελοπίδας δὲν ἦταν σὲ θέση νὰ διαφοτίσῃ τὴν κ. Λευθόντρια. Δὲν μπορούσε νὰ πῇ οριστικά καὶ καταρροματικά ποιὴ ἢ ταν ἀκριβῶς ἡ μαθητρία πού βοήθησε τὴ Ρόζα νὰ κατέβῃ καὶ πού τόβαλε στὰ πόδια ὅταν πληρώσει αὐτὸς κ' ἄναψε τὸ σιγίτο. Ὅσο γιὰ τὴν ξεφουνητὴ τῆς ἔβαθε τόσο τὰ στέκια ξεφουνητὰ τὸν θηλοζῶν!..

Ἡ κ. Λευθόντρια ἐξέτασε γάτοιν τὴν ἀδελφὴ πού κοιμήτανε στὸν ἴδιο θάλαμο μὲ τὴ χορίτσια. Μὰ οὔτε κ' αὐτὴ εἶχε καταλάβει τίποτε. Ἡ κοπέλλης πλάγμων ὄλεε μαζί τὴν ταξτιὰ τὸν ὄρα. Τὴν πήρε κ' αὐτὴ ὁ ὄρανος γρήγορα κ' εἶται δὲν καταλάβει τίποτε.

Μὲ ὄλο τὸ σκοτεινὸ μυστήριό πού ἐσκέτιζε τὴ λειτουργία αὐτῆ ἡ Λευθόντρια δὲν ἀπελίστηρε. Θυμήθηκε πρῶτα—πρῶτα πῶς ἀπ' ὄλες τῆς μαθητρίας εἶχε στενὲς σχέσεις μὲ τὴ Ρόζα ἢ Τζούλια. Τὴν ἐμάστε λοιπὸν ἀμέσως. Ἡ Τζούλια ἔκαψε γρήγορα—γρήγορα, πρὶν πάει, τὴν ἐπιστολὴ τοῦ Ἄλχη, ποῦχε λάβει μαζί μὲ τὰ δέματα. Ὅταν παρουσιάστηκε στὴ Λευθόντρια, αὐτὴ τὴν ὑπέβαλε σὲ αὐστηρὴ ἐξέταση, προσπαθώντας νὰ τῆς ξεκλέψῃ τὴν ἀλήθεια μὲ διάφορες πλάγες, ποιηρῆς ἐρωτήσεις. Μὰ ἡ Τζούλια εἶχε προετοιμασι τῆς ἀπαντήσεις τῆς καὶ δὲν ἔλεπτε στὴ γάχα. Εἶπε πῶς συμπλαθῶσε τὴ Ρόζα πρῶτα, μὰ πῶς ἡ σχέσεις τὸς ἦσαν πρῶτες. Κι' ἂν τῆς ἔλεγε νὰ τὴ βοήθησῃ νὰ τὸ σκίση, θ' ἀριότανε καὶ θὰ τὴν ἄνεφερε στὴ διεύθνια. Τὸ βράδι αὐτὸ κοιμήθηκε μαζί μὲ τ' ἄλλα χορίτσια, τὴ συνθησιμένη ὄρα καὶ δὲν εἶπανεσ παρα τὴ στιγμή πού ἀκούστηκαν ἡ φωνῆς τοῦ κ. Πελοπίδα.

—Κι' ὅμως κάποιος πρῶτα γάφερε τὴν ἀγάλα στὴ Σχολή. Ποιὸς τὴν ἔφερε; Ποιά μαθητρία πήρε δέματα αὐτῆς τῆς ἡμέρας; εἶπε ἡ Λευθόντρια.

Ἡ θέσις τῆς Τζούλιας γινόταν δύσκολη. Μὰ εἶχε μιά θαυμασιὰ ἐπιμενει.

- Μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ οἶς πῶ γάτι, κ. Λευθόντρια; ρώτησε.
- Λέγε. Τί θες νὰ πῆς...
- Ἴσως ἡ δεσποινὴς Λαμπιρῆ νὰ πήρε τὴ σκάλα λίγες στιγμῆς πρὶν δρατευτεῖσθ...
- Πῶς;
- Θά'ρξῃς —ὑποθέτω, κ. Λευθόντρια— θάρρξῃς ἴσως ἓνα σπάγκο κάτω, θὰ τῆς ἔδεσαν τὴ σκάλα καὶ θὰ τὴν ἀνέβασε ἔπάνω!

Ἡ Λευθόντρια ἄφησε:

- Καὶ πού τὰ ξέρεις ἐπὶ αὐτὰ τὰ ἐπιλήψιμα πράγματα, αὐτῆς τῆς ἀνιθώκηντες;
- Ζητοὶ συγγιμῆν ἀπὸ τὴν κ. Λευθόντρια... Ἐτιχε νίχσο διαδοῖσι αὐτὴ τέτοιο...
- Σὲ κανένα βρομομυθιστήριον;
- Ὅχι, κ. Λευθόντρια, σὲ μιά ἱστορία... σὲ μιά ἱστορία, ὅταν δρατευτεῖσθον τρεῖς γενναῖοι Γάλλοι πολεμιστὰ ἀπὸ κίτων προφύγοι...
- Ἡ κ. Λευθόντρια βαναλοήθηκε.
- Καλὰ, τῆς εἶπε, πῆγαίνε.

Κ' εἶται τὸ μυστήριό τῆς μαθητρίας πού βοήθησε τὴ Ρόζα νὰ φύγῃ ἔμεινε σκοτεινὸ κ' ἀνεκρίνασται. Μονὸν ἡ Ρόζα θὰ μπορούσε νὰ τοῦς διαφοτίσῃ.

Μὰ ἡ Ρόζα δὲν πάλαγε τέτοιο πράγμα κ' ἂν τῆς βάζανε τὸ μαζάρι στο λαιμό...

Ὅπως ἀναμείρασε παρουσιάζον, ὁ Λούζης, βλέποντας τοὺς δισκίτας τοὺς νὰ πλησιάζον, ἄραξε τὴ Ρόζα στα γράα τὸν χέρι καὶ προχώρησε μαρσῶτα, τρέχοντας. Μὰ ὁ δρόμος ἦταν κατηφορικός, ἡ βροχὴ τὸν ἔτρε γρησιεῖ λίστες καὶ γράα κ' ὁ Λαμπιρῆς ὄλο καὶ τοῦς ἐπλορῆαζε. Ὁ Λούζης τὸ καταλάβαινε αὐτὸ καὶ βλαστημούσε, τρίζοντας τὰ δοντὰ του.

- Θὰ μὰς πιάσων!.. Εἶνε φριχτὸ... φριχτὸ!.. τοῦ φηθῆρισε γιὰ μιά στιγμή ὁ Ἄνδρέας.
- Αὐτὸ θὰ τὸ δοῖτε, εἶπε ἀπειλητικά ὁ Λούζης.
- Τὶ σκέπτεσαι νὰ γάμης;
- Θὰ σκοτίσῃ τὸν πρῶτο πού θὰ πλησιάσῃ.

Ἡ Ρόζα ἄκουσε τὴν ἀπειλὴ αὐτῆ κ' ἔνα ξεφουνητὸ τρομάρας ἐξέφυγε ἀπὸ τὰ χεῖλι τῆς.

Ἐκαψε γρήγορα—γρήγορα τὴν ἐπιστολὴ τοῦ Ἄλχη..

Ὁ Ἄλχης τοὺς ἔδειξε τότε ἓνα στενὸ μονοπάτι ποῦβγαζε μπρὸς σὲ μιά ἐκλιπῶσα.

—Ἄς λοζοστρατήσουμε πρὸς τὰ ἐκεῖ, εἶπε. Ἴσως γάσον εἶται τὸ ἶχνη μας.

Τρῶβησαν πρὸς τὴν ἐκκλιπῶσα, μὰ ὁ Γαλάζης, μόλας προχώρησε λίγο, ἔκαψε νὰ τρέξῃ καὶ στάθηκε κ' ἄκουγκράστηκε.

Πίσω ἀπὸ μερικά γυλάσιμα ἀκούγονταν καθαρά τὰ βήματα τὸν διοκίτων τοὺς. Ὁ Ἄνδρέας δὲν κινήθηκε ἀπ' τὴ θέση του. Εἶχε λάβει πρὶν τὴν ἀπόφασί του. Γιατὶ νὰ βάλῃ σὲ κίνδυνο τοὺς φίλους τὸν πρὸς γάμιν του; Ἀρατὰ ἔδεινωσάσαν ὡς τὴ στιγμή αὐτῆ... Θὰ περῆνε λοιπὸν τὸν Λαμπιρῆ τὸν πρὸς ἀβθῶσις του κ' ὅταν θὰ κοντογύριζονταν, θάρρξῃε νὰ τρέξῃ, παίρνοντας ἀντίθετη διεύθνια ἀπὸ κεινὴ ποιῶν πάρεσι ὁ φίλος του. Ἐτοί θὰ τοὺς ξεγελοῖσε καὶ θάβινε κιαρὸ στὸς γάμιν του νὰ πρῆγν. Κι' ἂν τὸν ἐπαιναν τὶ μπορούσαν νὰ τοῦ γάινον; Θὰ τοὺς ἔφεριγε καὶ θάβρισκε τὴ Ρόζα σὲ μέρος ἀσφαλῆς στήν

Ἄθινα, ἂν δὲν πρόγτανε τὸ πλοῖο πού τοὺς περιμένε ἀμαγμένο ἀντιχρὸν το σκεδόν, στο πέλαγος...

Δὲν πρόγτανε νὰ γάμης τῆς σκέψεις αὐτῆς, καὶ διεκρίνε μέσα στο σκατάδι τὴ σιλενέττα ἑνὸς ψηλοῦ, σωματοῦδος ἀνθρώπου. Ἦταν ὁ Λαμπιρῆς!..

Ὁ Γαλάζης ἄρχισε τότε νὰ τρέξῃ γάνοντας σκαπίσις θάραβο, γιὰ νὰ τὸν λάφον ξεπίσο. Τὸ κάλο τοῦ πῆγε. Ὁ Λαμπιρῆς κ' οἱ ἀνθρώποι τοῦ ἄρχισαν νὰ τὸν κυνήγαν.

—Σταθίτε!.. Θὰ πυροβολήσω!.. Σταθίτε!.. οὐβλοῖαε ὁ πατέρας τῆς Ρόζας.

Μὰ ὁ Ἄνδρέας δὲν ατάθηκε οὔτε στιγμή. Τώρα πού τὸ σκεδίό του εἶχε πετύχει, ἔτρεχε ὄσο γρήγορα μπορούσε, θέλοντας νὰ τοὺς τραβῆξῃ μακριὰ ἀπ' τὴν ἀκτὴ καὶ νὰ τοὺς ξεφύγῃ στο τέλος.

Ἐξάφνα μὰ ἀστρατὴ φώτισε τὸ σκοτάδι κ' ἓνας πυροβολισμὸς ἀνιθώρησε. Ὁ Γαλάζης ἄκουσε τὴ σφαιρὰ νὰ περῶνι σφουρίζοντας πάνω ἀπ' τὸν δεξιὸν τὸν ὄμο. Δὲν φοβήθηκε μολατῶτα. Κρατοῦσε κ' ἄφῆσε τὸ πιστόλι στο χέρι του καὶ μπορούσε νὰ πυροβολήσῃ, μὰ δὲν τόκαμε...

Νέες κρηναῖς ἀκούστηκαν, βλαστημῆς καὶ ἀπειλῆς καὶ ξεναπυροβολήσαν. Ὁ Ἄνδρέας ἐξακολουθοῦσε νὰ τρέξῃ. Καταλάβαινε τώρα πῶς τὴν εἶχε ἀσχημα. Τίπολος ἀπ' τὴ λίσσα του, ὁ Λαμπιρῆς πρῶτοισ στο γράες, ἰδιαφορώντας γιὰ τῆς συνέπειες, δὲν ἔφριχε στὸν ἔτερο γιὰ νὰ τὸν φοβῆσι ἄλλως. Ἦ σωτηρία του σινελοῦς κρημῶν ἀπ' τὴ γρηγοράτα τὸν ποδῶν του... Ἄδιαφορώντας γιὰ τὰ χαντῆκα καὶ τῆς πέρες ἀπ' τὰ γυλάσιμα ποῦσαν ἀκορομῆτες κιαρὸς του, ἔφριχε γρηγορῶς σιὰν ἔακαβῆ, χωρὶς νὰ βλεπῇ πρὶν μαρσῶτα του, χωρὶς νὰ ξέρῃ πού πῆγαίνε!.. (Ἐξολοθῆει)

ΠΡΟΣΕΚΩΣ
ΣΤΟ ΜΠΟΥΚΕΤΟ

«Ἡ ΦΟΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ»

Ἡ καθημερινὴ καὶ δραματικὴ ἱστορία δύο κερτασιῶν, δύο Ἀρθῶν ἀδελφῶν, πού ἀγάπῶν παράφορα τὸν ἴδιο νεό.